

ראשי / מגזין / כתבות מגזין / "יצאתי מבית החולים בידיים ריקות, וזה היה הרגע ששינה את חיי"

כתבות מגזין

"יצאתי מבית החולים בידיים ריקות, וזה היה הרגע ששינה את חיי"

הצלמת הני מושקוביץ יצאה מבית החולים בידיים ריקות, לאחר לידה שקטה, אך דווקא אחרי שחוותה את ההתמודדות, היא החליטה לצאת ביוזמה. "אני רוצה שנשים במצבי יקבלו כוח", היא מסבירה

מיכל אריאלי י"ד שבט התשפ"ד | 24.01.24 | 14:02

00:00

האזינו לכתבה 06:21

colbass.com

מקודם

הכירו את ג'וביק: חידוש ענק בעולם התעסוקה החרדי

מקודם

מילד מתוסכל שחוזה כישלונות - לילד שמח שאוהב ללמוד. איך עושים את זה?

מנצחים בתפילה

נס ההצלה: נשות ישראל מרעידות את השמים

"שום דבר לא יכול להכין אותך למצב שבו תסיימו הריון ללא [תינוק](#) חיי", אומרת הני מושקוביץ, צלמת ניו בורן, משפחה וחלאק'ה. "הריון הוא מצב כל כך מרגש, משמח ומלא בציפייה. אז איך ייתכן שהוא יסתיים בידיים ריקות?"

אבל זה מה שקרה לה בהריון השישי שלה, שהגיע אחרי חמישה הריונות תקינים לגמרי. "כבר מהרגע הראשון הרגשתי שמשוה לא ממש כשורה", היא מספרת, "לא ידעתי להסביר מה בדיוק, אך לא הייתה לי תחושה טובה. ניסיתי להרגיע את עצמי שהכל יהיה בסדר ויעבור בשלום, אבל לא הייתי רגועה".

הני מתגוררת באשדוד, וכשלושה חודשים לפני מועד הלידה הצפוי אירע מקרה קשה, כאשר טיל ששוגר מעזה פגע באברך ברחוב הסמוך למקום מגוריה, והוא נהרג במקום. "חלפו מאז ארבע שנים ועדיין קשה לי להיזכר באותם רגעים", היא מצטמררת, "כל צוותי ההצלה עברו מתחת לבית שלי וגרמו לי לסטרס נוראי. לא ראיתי את הזירה עצמה, אבל הקולות והצעקות היו כנראה יותר מידי בשבילי. כמובן שאי אפשר לקבוע שום דבר בוודאות, אבל יומיים לאחר מכן לא הרגשתי טוב, וכשהגעתי לבית חולים נאמר לי שההיריון נגמר ושהתינוקת אינה בחיים".

למנף את הטראומה

על הימים שחלפו עליה בבית החולים, על הלידה ועל מה שהתרחש אחריה, מדברת הני בכאב גדול. "זאת הייתה טראומה מטלטלת מאוד, הרי אני כל כך אוהבת ילדים ותינוקות. נכון שברוך ה' יש לי משפחה גדולה וילדים מדהימים בבית, אבל על כל הריון חדש אני מסתכלת כעל מתנה הכי גדולה בעולם, ולמרות שההריונות שלי אף פעם לא קלים, אני יודעת שהכל שווה. הייתי קרועה מגעגועים לתינוקת שלא זכיתי להכיר. הרגשתי קושי אמיתי של ניתוק ופרידה, והקושי הזה לא נגמר עם השחרור מבית החולים אלא המשיך ללוות אותי עוד ימים ארוכים לאחר מכן".

באחד הלילות הקשים נמלה בליבה של הני החלטה לקחת את הכאב ולהצמיח אותו למשהו מועיל. "זה הוביל אותי להקמת קבוצת תמיכה לנשים שעברו לידה שקטה", היא מספרת, "ובנוסף, מכיוון שכבר שנים אני עובדת כצלמת, החלטתי להוסיף לצילום תחום התמקצעות חדש של צילומי ניו בורן. זהו תחום שתמיד עניין אותי, והרגשתי שהנה הגיעה ההזדמנות, ובמקום לבכות על מה שאיבדתי, אמנף את הרצון החזק שלי לתינוק נוסף, בצילומים שיעניקו לי כוחות ותקווה".

לא קשה לצלם תינוקות קטנטנים בזמן שאת עצמך איבדת אחד כזה?

"זו שאלה מאוד נכונה, ואף יותר מזה – ביום שבו שוחררתי מבית החולים נודע לי שגיסתי ילדה ופרצתי בבכי קורע לב. הרגשתי שאני מתנהגת בחוסר היגיון, שהרי היא לא לקחה לי כלום ואין שום קשר בין התינוק הבריא שלה לתינוקת שאיבדתי, אבל זה הדגיש לי את החלל הריק שנוצר אצלי. כך גם הרגשתי כשהוזמנתי לבריתות ולקידושים של תינוקות נוספים, הרגשתי שאני פשוט לא מסוגלת להגיע למקומות האלו ולשמוח עם אחרים בזמן שלי אין.

"אבל במקביל, קרה גם משהו נוסף, וזהו הרצון החזק לזכות בתינוק בריא. האמנתי שזה יקרה, התפללתי על כך המון וחלק מהתקוות והתפילות התבטאו גם בעיסוק החדש שלי - לימוד טכניקת צילומי הניו בורן. זה עזר לי להאמין ולקוות, למרות שהמסע לא היה פשוט, ועבר חודש ועוד חודש, מבלי שנכנסתי להריון. בהמשך גם קניתי אביזרים מתוקים עבור הצילומים, כשאני כל הזמן מבטיחה לעצמי: 'עוד יגיע בעזרת ה' התינוק שלך ותקבלי אותו עם ספר צילומי ניו בורן הכי מדהים שעשית בחיים שלך'".

לצלם ולתמוך

בסופו של דבר זה קרה, ואחרי חודשים ארוכים של ציפייה, התבשרה הני על הריון נוסף. "היה זה ההיריון של מלי, הבת המדהימה שלנו, ילדה של תפילות, היא הכניסה לי כל כך הרבה אור לחיים, ואני מודה עליה בכל יום", היא אומרת בהתרגשות. "שנתיים לאחר מכן זכינו לעוד בת מהממת, ברוך השם יש הרבה נחת, שיהיו בריאים כולם".

במקביל לגידול הילדים ולעבודתה הקבועה בתחום הצילום, המשיכה הני לפתח את תחום צילומי הניו בורן ששודרגו מאד. גם הלקוחות הגיעו וההזמנות היו רבות. "בשלב מסוים עצרתי ושאלתי את עצמי בכנות: 'אולי דווקא עכשיו, כשאת ברוך השם מצליחה ומרוויחה, זה הזמן לצאת בפרויקט למען אימהות שמצויות במצב שבו את היית? אולי זו ההזדמנות לחשוף אותן לצילומי הניו בורן ולהאיר גם להן את החיים?' הדברים לא היו תיאורטיים, שכן הני קיבלה על עצמה החלטה בה היא ממשיכה עד היום: לצאת אחת לחודש לצילומי "תינוק קשת" – זו ההגדרה של תינוק שנולד אחרי לידה שקטה, ולהעניק לו במתנה ספר תמונות ניו בורן בחינם.

"אני מייעדת את ההצעה הזו גם לאימהות שכבר זוכות לחבוק תינוק חדש, וגם לאלו שעדיין בתהליך הציפייה, כדי שיהיה להן מה לדמיין ולמה לקוות ולחכות", היא מסבירה.

יש לה גם שאיפה נוספת בפרויקט הזה: "נושא הלידה השקטה הוא נושא שאין לו מספיק מודעות וכמעט לא מדברים עליו בציבור", היא מציינת, "נשים שאני פוגשת מספרות לי שהן הרגישו כל כך לבד בתקופה שאחרי הלידה, כשמצד אחד הן יולדות לכל דבר, ומצד אחר הן חוות תהליך של אבל ואובדן, אך אנשים מסביב לא מבינים את התחושות האלו, וגם לא יודעים לתמוך.

"אני יכולה לספר על עצמי שאחרי הלידה השקטה קיבלתי כל כך הרבה תגובות שלא היו במקומן, כמו: 'תשמחי שהתינוקת לא נולדה ונפטרה אחרי הלידה', או: 'איך את יכולה לומר שאת מתגעגעת למישהו שמעולם לא ראית?' ועוד משפטים חסרי רגישות. היו גם את אלו שידעו לתמוך ולחבק, גם בלי מילים, ובמקרה שלי זה מה שבאמת נתן את הכוחות.

"אני מאחלת לכל היולדות שבדרך שיצאו בעזרת ה' מבית החולים בידיים מלאות, אך גם מבקשת מהן שידעו להעריך, להודות ולשמוח במה שקיבלו, ואם חלילה מישהי מהן תעבור את מה שאני וחברותי עברנו, שתדע שיש תקווה, יש חיים גם אחרי האובדן, ואני ההוכחה".

מלי, הבת שנולדה אחרי הלידה השקטה

אולי יעניין אותך גם

מקודם

עיר העתיק של גאורגיה
פותחת את שעריה
למשקיעים הישראלים

מקודם

מעבר חופשי בין המדינות •
הביקוש גובר: כך תצליחו
להוציא דרכון אירופאי

מקודם

האם פרדס חנה בדרך להפוך
לעיר חרדית?

